

Vita Svepet

Nr 3-4 / 2013

**LOKE – MH PÅ
BJUVS BK**

**BRAGDHUNDEN
HEIDI**

**CHIMA OCH RESAN
TILL IPO I**

**BYNS STORA
HJÄLTINNA**

Medlemstidning för Vit Herdehundklubb

Styrelsen

Klubbens adress:

Vit Herdehundklubb
c/o Åberg
Bärvägen 6
961 48 Boden

Ordförande: Gunilla Andersson

ordf@vitherdehund.com
070-609 09 15

Vice ordförande: Ingela Carlsson

viceordf@vitherdehund.com

Sekreterare: Camilla Åberg

sekr@vitherdehund.com
070-230 61 56

Kassör: Elisabeth Söderström

kassa@vitherdehund.com

Ledamöter:

Jessica Jacobsson, jessica@vitherdehund.com
Annicka Barvestad, annicka@vitherdehund.com
Jill Adolfsson, jill@vitherdehund.com

Suppleanter:

MarieLouise Karlsson
Camilla Willfors

*Har du frågor angående medlemskap, hör av dig till
medlemsinfo@vitherdehund.com. Information om
medlemskap finns på www.vitherdehund.com*

**2013 års bragdhund,
Barvestad's Heidi**

*Foto: Åza Mårtensson,
Pressbild SKK*

God Jul & Gott Nytt År

Vit Herdehundklubb önskar alla medlemmar en riktigt härlig jul- och nyårshelg, full av trevliga hundaktiviteter. Stort tack till dig som bidrar till klubbens verksamhet.

Vita Svepet nr 3-4/2013

Årgång 23
Utgiven av Vit Herdehundklubb.
Utkommer 2013 med totalt 4 nummer.

Utebliven tidning

vitasvepet@vitherdehund.com

Se till att vi har din e-postadress. Alla
dina uppgifter finns på SBKs "Mina Sidor".

Ansvarig utgivare

Gunilla Andersson,
ordförande Vit Herdehundklubb

Sammanställning av detta nummer

Jill Adolfsson, Gunilla Andersson

Material skickas till

vitasvepet@vitherdehund.com

Artikelförfattarna är till fullo ansvariga för
inlämnat material. Redaktionen svarar inte
för insänt material eller beställt material.

www.vitherdehund.com

Aktiviteter på gång

www.vitherdehund.com/aktiviteter

Hög tid att nominera till styrelse- och revisoruppdrag

Nu är det dags att nominera kandidater för styrelse- och revisorsuppdrag i Vit Herdehundklubb.

Nomineringstiden löper fram till den 31 december 2013.

Du som medlem kan nominera någon person som du bedömer lämplig för uppdraget, är denne inte medlem i rasklubben måste han/hon bli det för att vara aktuell för uppdraget. Personen du nominerar ska vara vidtalad och ha accepterat nomineringen. Du kan även nominera dig själv! Valberedningen kontaktar samtliga nominerade för att informera om uppdraget och arbetet i styrelsen.

Information lämnas till Jonas Löfroth sammanställande i valberedningen på e-post: valberedning@vitherdehund.com

Denna info har funnits tillgänglig på klubbens webb sedan den 13/11 och på klubbens sida på Facebook, 15/11.

Utbildning exteriörbeskrivare för vitherdehund

Under 2014 kommer SBK **vid behov** att anordna utbildning för blivande exteriörbeskrivare på respektive ras. Nedan finns information samt krav för deltagande:

Del 1 är en anatomiutbildning som är planerad till den 15-16 mars 2014. I kursen ingår ett slutprov.

Är du intresserad kontakta Vit Herdehundklubbs styrelse omgående!

Läs mer på www.vitherdehund.com

Årsmöte

Under mars månad kommer det att hållas årsmöte. Håll utkik på webben, det kommer information inom kort.

Kallelse skickas företrädesvis via e-post.

Rasspecial 2014

Datum: 26 juli

Plats: Ransäter

Vi hoppas att du kommer på Rasspecialen nästa år. Vi kommer att hålla till i Ransäter, i samband med Värmlands Kennelklubbs internationella utställning 26-27 juli 2014. Hjärtligt välkommen!

Bemanning rasmonter IPO VM

Redan nu är det klart att Svenska Brukshundklubben rasklubbar kommer att få möjlighet att marknadsföra sina raser under IPO VM i Malmö 9-14 september 2014. Vi söker dig som är kunnig på rasen och vill hjälpa till i Vit Herdehundklubbs rasmonter. Hör av dig på vhk@vitherdehund.com eller kontakta någon i styrelsen så kan du få mer information.

VM IPO 2014 – Malmö

9-14 september 2014 arrangerar Sverige VM i IPO. Detta blir ett jätte stort arrangemang som kräver många frivilliga krafter. Är du intresserad av att hjälpa till vid arrangemanget? Kontakta Katina Ryttse (koordinator) katinka.ryttse@fciwm2014.se

www.fciwm2014.se

MH på Bjuvs brukshundsklubb

Loke, South Streem's Devine Shark, är min första hund och detta var också första gången jag skulle göra eller ens se ett MH, så jag var väldigt nervös men också förväntansfull och taggad.

Text: Sara Johansson Foto: Jill Adolfsson

Eftersom vi bor i Göteborg fick vi åka en bit och därför gå upp tidigt, så dagen började vid fem på morgonen, vilket inte gjorde nerverna lugnare. När vi väl kom fram till Bjuv var vi tidiga så vi bestämde oss för att parkera och gå ut och ta en promenad och se oss omkring.

När vi väl skulle åka till brukshundsklubben visade det sig att vi var vilse, kanske skulle vi ha kollat upp vart den låg innan vi gick på promenad. Efter många om och men så hittade vi rätt och fick lugnat ner oss innan det var min och Lokes tur. Vi satt och såg när hunden innan var färdig och

när de tog emot sin bedömning, nu kände jag mig ännu nervösare. Det var dags för vår tur nu och vi gick fram för att identifiera Loke, kolla hans chip. Redan när jag hade hälsat på denna figurant kändes det bättre men jag var nervös ända tills testet hade börjat och vi gick fram för att hälsa på testledaren, då släppte allt.

Alla var så välkomnande och jag kände mig inte alls nervös längre. Loke skötte sig utmärkt och vi fick hela tiden instruktioner om vad som skulle göras härnäst. Jag hade ett leende på läpparna under hela testet, jag kunde vara mig själv och både skratta med och åt Loke. Jag hade föreställt mig att det skulle vara stelt och att hunden skulle göra allt "perfekt" osv. Men oj vad fel jag hade, för vi hade superkul tillsammans och om Loke klantade sig lite var det inget mer med det utan bara fortsätta. Man kunde också se att Loke tyckte det var väldigt roligt.

När vi fick vår bedömning kunde jag inte vara stoltare över min "vita varg" och jag var glad hela vägen hem till Göteborg. Loke fick såklart mängder av godsaker när vi kom hem. Såhär i efterhand bara längtar jag tills jag får göra om detta test med min nästa hund.

Bragdhunden Barvestad's Heidi

Onsdagen den 27 november så fick jag ett samtal från Hans Rosengren, pressansvarig på Svenska Kennelklubben.

Text: Mari Landelius Foto: Svenska Kennelklubben

Hans sa att Heidi var en av de tre som hade blivit uttagen för nominering till årets bragdhund. Det var många kandidater från början som sedan hade sällats ner till tre stycken. Jag var ute och körde när han ringde och jag var tvungen att köra in till kanten och stanna för att kunna fortsätta

samtalet. Jag blev alldeles förstummad. Tänk att min hund hade blivit uppmärksammas för sin heroiska insats och att hon dessutom blivit utvald till nominering. Många känslor sköljde över mig. Hans ville att jag skulle berätta vad som hände den där dagen i januari och jag tror att jag grinade mest hela tiden när jag berättade eftersom händelsen är så otroligt känslös trots att det nu snart har gått ett år.

Jag blev informerad om att han skulle återkomma när juryn hade överlagt om vem som skulle bli årets bragdhund. För mig är Heidi en bragdhund oavsett den officiella titeln men det känns fint att hon har uppmärksammas för det hon gjorde.

Hans återkom med nyheten att Heidi var den som blivit utvald till årets bragdhund 2013. Juryn hade varit helt enig. Efter denna nyhet så har inget varit sig likt hemma hos oss i lilla Järlåsa. Telefonen har gått varm och vi har fotograferats, intervjuats och varit med i TV4.

SKK ordnade en fin VIP-helg för mig och Heidi samt min goda vän Lena i samband med hundmässan. På fredagen anlände vi till det fina hotellet Royal Star i Älvsjö där välkomstpresenter väntade. Därefter vande vi in Heidi lite på mässan. Det var otroligt mycket intryck för henne att sortera där. När vi kom tillbaka till hotellet så åt vi en god middag. Efter diverse rastningar med mera så gjorde vi en tidig kväll.

Lördagmorgon åt vi en stadig hotellfrukost och vi bestämde oss för att ta det väldigt lugnt på förmiddagen så att Heidi skulle få lugn och ro så länge som möjligt innan det bar av till mässan. Vi anlände till mässan en liten stund innan intervjun i Café HUNDsnack. Heidi var helt lugn och under intervjun så lade hon sig för att vila. Själv var jag väldigt nervös och jag kommer inte ihåg särskilt många ord av den intervjun.

Efter intervjun så lämnade jag Heidi i bilen en liten stund, så att hon skulle få vila där i lugn och ro. Jag och Lena åt en god buffé tillsammans med SKKs personal samt alla hussar och mattar till årets hundar.

Jag är så imponerad av upplägget på Stockholm Hundmäs-sa och servicen vi fick hela tiden. SKKs personal höll verkligen reda på oss och kollade av att vi ätit och att vi visste var vi skulle hela tiden.

När jag hämtat Heidi från bilen så var det samling i pressrummet med fika och genomgång om hur prisutdelningen skulle gå till. Mycket informativt så att alla skulle veta vad som gällde.

Efter genomgången så bar det av bakom kulisserna där alla årets hundar stod beredda på att bli inropade. Alla förare var så enormt stolta och våra hundar kände verkligen av det. Först ut var året polishund därefter årets narkotika-hund och sen var det dags för Heidi och hunden Erik. När vi ropades upp för att gå in i den stora finalringen så blev jag helt lugn och jag kände bara en enorm stolthet och ära över att få vara Heidis matte. Heidi gick in lugnt och fint trots alla ljud, strålkastare och högtalare.

Vi fick så enormt mycket applåder och fina priser, mer än vad jag någonsin hade kunnat föreställa mig. Heidi fick en medalj och den gick hon stolt och bar runt halsen. Vi fick också en jättefin staty med årets bragdhund ingraverat. Ett inramat diplom, hundmat för ett helt år och en biabädd. Ett gigantiskt köttben bars fram med en fin rosett runt och Heidi var väldigt sugen på detta ben under prisceremonin.

Jag fick också 20 000 kronor att donera till en hundorga-nisation. Jag valde att donera till assistanshundsfonden då jag tycker att dessa assistanshundar bidrar till att öka livs-kvaliteten för så många funktionshindrade.

Heidi har verkligen gillat att stå i rampljuset och hon hop-pade glatt upp i sin nya biabädd och poserade så att alla skulle kunna ta kort på henne.

På lördagkvällen väntade en lyxig 3-rätters middag i den fina matsalen på hotellet och även här fick Heidi vara med. Under middagen hyllades åter igen årets hundar.

Efter middagen så var vi väldigt trötta och det var skönt att komma till sängs.

På söndagen gick vi åter till mässan för lite shopping och sen bar det av hemåt. Jag trodde att Heidi skulle vara helt slut efter allt vi varit med om under VIP-helgen men hon har betett sig som om det har varit vilken helg som helst.

Veckan efter mässan så har vi hunnit med att bli intervjuade av TV4 Uppsala. Detta tyckte Heidi var jättekul och hon blev väldigt förtjust i reportern. Efter intervjun så sa repor-tern att Heidi hade fått honom att inse att det nu var dags att införskaffa en ny hund. Gissa vilken ras?

Ett stort tack till

Annicka Barvestad för att jag fick förtroendet att bli Heidis matte. Jill Adolfsson för att du skickade in Heidi som kandi-dat för årets bragdhund. Gunilla Andersson och Vit Herde-hundklubb för den fina tavlan vi fick. Lena för att du ställde upp så helhjärtat på mig och Heidi under hela helgen Svenska Kennelklubben, Agria och Royal Canine för det fina evenemanget och alla priser.

Och framför allt ett stort TACK till min älskade Heidi för att du är en sådan trogen vän och för att hjälpte mig hela vägen till säkerhet på vår mardrömspromenad. Det finns inte ord – jag älskar dig gränslöst!

Vit Herdehundklubb passar åter igen på att säga stort grattis till den fina utnämningen!

CHIMA

OCH RESAN TILL IPO I

Petra heter jag, är 25 år och hästtjej från början. Hundintresset kom egentligen då jag fick omhänderta en "vit schäferkille" vid namn Grim. På grund av ett höftleds-fel fick han tyvärr somna in, 14 månader gammal.

Text & foto: Petra Andersson

2005 köpte jag min första vita herdehund, Tristan. 2006 importerades en tik in från en välkänd kennel i Frankrike och då kom drömmen om en egen kennel upp. Ansökan, med kennel prefixet White Ice Wolves, skickades in och blev godkänt juli 2007.

Idag har jag två hundar hemma, Chima och hennes mamma Bizzie. Chima tränas och tävlas i IPO och Bizzie tränas och tävlas i lydnadsklass III och bruksspår, där vi blivit uppflyttad till lägre klass.

Chima föddes våren 2011 i en kull med två valpar, Chima och Cobra. En kull som jag hade en stora förväntningar på. Chima placerades hos en fodervärd som 8 veckors valp. Tyvärr hade hon inte sin bästa tid där. Hon fick leva instängd i bur och var väldigt stressad. Detta har satt sina spår och märks ibland även idag. Men hon är en nyfiken hund, så med mycket träning och tydliga regler lyckades vi ta oss förbi en jobbigt period och vi nådde dit jag ville – ut på tävlingsbanan.

Jag har alltid varit intresserad av det så kallade "svensk skyddet" men eftersom vi inte har tillgång till så mycket träningstillfällen med skyddsarbete här uppe så föll valet på att vi skulle testa IPO istället.

Det började egentligen på vinterhalvåret, då det var varmt och soligt på dagarna för att sedan frysa på under nätterna. Vi började träna hårda spår och det visade sig att Chima tyckte det var jätteroligt så vi fortsatte fokusera på detta.

Chima var väldigt spårnoga från början. Hennes nos sick-sackar fram över spåret och hon har aldrig behövt någon direkt hjälp med belöning i varje fotspar eller så. Däremot har jag varit tvungen att hålla igen henne och ställa mig på bromsen. För även om hon är noga så får det ju inte gå i 190.

Spårapporterna tränade vi inomhus. Eftersom att Chima inte har det där riktiga föremålsintresset så vi traggade på och nötte in dessa apporter. De blev hennes leksaker som hon fick leka med för att bygga upp intresset för dem. Till slut började Chima tycka att de var riktigt roliga, då först kunde vi föra in dem i spåret. Ibland markerade hon, för att nästa gång tåga förbi. Det har inte varit en lätt resa...

Sedan började vi köra in bevakning på figgen och det tyckte Chima var jätteroligt, nästan lite för roligt. Eftersom Chima har väldigt lätt till skall så var detta inte så stora problem. Här låg fokus istället på att försöka få henne att inte bita figgen då den var passiv. Många bakslag blev det men tillslut så kom vi även över denna fas och Chima har en väldigt fin bevakning även om hon ibland kan bli lite väl het.

Lydnaden är väl det som vi haft och fortfarande har mest problem med. En kastad apport är rolig medan en apport som ligger stilla, den struntar hon i. Vi har haft mycket jobb med just apporterna och det är än idag Chimas svaga sida, men jag hoppas att hon kommer få mer intresse för dom så småningom.

Platsliggningen är också en del vi haft en lite problem med. Chima har svårt att vara stilla och hon vill vara med där det händer. Att ligga helt stilla i några minuter på planen var inte uppskattat. När man platsat henne och gått iväg en bit

har man hört hur det dånat i marken och vips har man haft henne vid sin sida igen. Jag förstod att jag behövde hjälp, professionell hjälp, med detta. Jag har haft kontakt med tre personer som stöttat och tränat oss så vi skulle kunna komma vidare.

Under denna tid fick jag kontakt med Thomas. Thomas fanns i Malmö så jag satte mig på planet ner för att vara där under två veckor och få hjälp med det jag själv inte kunde hitta någon lösning på. Under tiden hos Thomas har jag lärt mig väldigt mycket och han är en enormt duktig tränare. Vi fick även där en massa bakslag och jag sa – Nu ger jag upp, jag fixar det här det går inte. Hon har så mycket motor i sig och jag vet inte hur jag ska kunna behärska det.

Väl hemma igen så fortsatte vi att träna. Vi kom en bit och jag kände att ett BH-prov skulle vi klara av. Jag pratade med Thomas och han anmälde oss till ett. Jag råkade olyckligtvis ut för en olycka då så jag kunde inte gå provet själv, men Thomas erbjöd sig att gå det med henne. Sagt och gjort, vi satte oss på flyget söderut igen. Chima klarade provet med Thomas som förare och han frågade om jag ville lämna henne hos honom ett tag. Det tog emot men jag visste ju att

han och Chima fungerade så bra tillsammans. Så jag åkte hem utan hund.

Det gick en månad, Chima och Thomas tränade på bra. Han tyckte att jag gjort ett bra grundläggande arbete och att det där med apporten det fick inte han heller till.

– Men allt annat sitter ju, vad väntar du på? Och så frågade han när vi skulle tävla.

– Det finns inte några tävlingar här uppe. Så det blir nog först nästa år och jag känner mig inte heller redo för det, svarade jag.

Thomas bad mig komma ner till Malmö för att se när han tränade med henne. Och så gjorde jag. Det gick ju toppen, men när jag skulle ta över kände nog Chima att jag var lite nervös. Det blev bara rappakalja av allt. Jag började gråta och förklarade att jag inte klarade det här på egen hand.

Thomas erbjöd sig då att prova att tävla med Chima. Först tyckte jag nej, varför ska han tävla min hund? Det vill ju jag göra själv. Men sedan så bestämde jag mig för att låta honom göra det. Jag var så nervös på tävlingsdagen att jag inte kunde vara med. Han ringde sedan och berättade att

allt gått bra och att Chima klarade IPO 1 provet på första försöket. Då kom tårarna, det kan inte vara sant. Men jo, hon hade gjort det och hon är den första vita herdehunden som avlagt IPO i Sverige och klarat det. Det är mycket folk som grattat oss och berömt min uppfödning och Chima. De hoppas att få se oss mer på banorna och självklart kommer det att få det! Tyvärr vet jag inte om Chima kommer fortsätta i IPO, men det får tiden utvisa.

Planerna för nästa år är att vi ska göra debut i lydnaden och bruket. Sedan ska Chima göra MT och även ställas ut i Norden. Vi är även anmälda på ett IPO/skyddsläger i sommar, som jag verkligen ser fram emot.

Reds anmärkning: I Sverige är det ännu så länge bara ett fåtal vita herdehundar som har gjort BH-prov och ytterligare någon som tävlat i BSP – numera kallad FH. Anledningen är troligtvis att vi i Sverige även har våra traditionella bruksprov. På kontinenten är det däremot inte helt ovanligt att vit herdehund tävlar i IPO.

Lite kort om IPO

Internationell prövningsordning

IPO är en av Svenska Brukshundklubbens tävlingsgrenar. IPO står för Internationell prövningsordning och inom denna finns fyra provformer syftar till att pröva arbetsförmågan hos hund och förare inom spår, lydnad och skyddsarbete i olika kombinationer.

Reglerna för IPO-prov är desamma över hela världen.

För att hunden ska få starta på ett IPO-prov ska den ha blivit godkänd på ett BH-prov (Behörighetsprov). BH-provet består av en lydnadsdel och en trafikdel.

Provformer IPO

IPO-prov

IPO-prov, den största provformen, är som ett bruksprov men består av tre avdelningar; spår (A), lydnad (B) och skyddsarbete (C). Alla avdelningarna räknas med i bedömningen. Det finns tre klasser inom denna provform 1-3.

BSL

BSL (brukshundprov spår lydnad) är en provform som använder samma klassindelning 1-3 och består av samma spår och lydnad som i IPO.

FH (tidigare kallad BSP)

FH 1 och FH 2 är provformer som är rena spårprov i två olika klasser.

IPO-FH

IPO-FH är en provform med ett spårprov som alltid arrangeras två dagar i rad.

Licens

För tävlande inom skydds och IPO finns en teoretisk utbildning som måste genomföras. Där till måste man för IPO 1-3 (gäller även andra grenar där skyddsmoment förekommer) även ha skyddslicens utfärdad av SBK innan man får tävla.

Klassindelning

- BeHörighetsprov (BH)
- Brukshundprov IPO klass 1
- Brukshundprov IPO klass 2
- Brukshundprov IPO klass 3
- Brukshundprov – Spår klass 1 (FH 1)
- Brukshundprov – Spår klass 2 (FH 2)
- Brukshundprov – Spår klass IPO-FH
- Brukshundprov – Spår/Lydnad klass 1 (BSL1)
- Brukshundprov – Spår/Lydnad klass 2 (BSL2)
- Brukshundprov – Spår/Lydnad klass 3 (BSL3)

Sedan finns också IPO-R

Internationell Prövningsordning för Räddningshundar (IPO-R). Numera är tillgänglig för alla ekipage, från att i början varit förbehållen enbart räddningshundar.

IPO-R har, i Sverige, tre olika grenar; ruinsök, ytsök och spår, alla med tanke på en praktisk användning av hunden som redskap för att hitta bortkomna människor.

*Att vit herdehund är en
allsidig ras det tror jag
alla kan skriva under på.
För ett par år sedan var
vi med om följande lilla
händelse, glada över att
kunna hjälpa till!*

Text & foto: Gunilla Andersson

BYNS STORA HJÄLTINNA

Det hela börjar på söndagsmorgonen. Jag sitter i köket, intar en sen frukost och pratar i telefon. Tittar ut genom köksfönstret och ser något som rör sig bortanför hagarna ute på kalhygget. Tänker först att det är en trana eller en människa som skymtar där ute. Sedan ser jag att det är en ko eller kalv. Något av djuren i hagen här intill måste ha kommit utanför stängslet, vilket inte är helt ovanligt. Avslutar snabbt samtalet och ringer till djurägaren som bor några kilometer bort. Går ut och räknar djuren, det ska vara 19 st men jag ser bara 13.

En motorcyklist kör förbi när jag står och räknar, efter en kort stund kommer han tillbaka. "Are you looking for a calf?" frågar han på lite bruten engelska. Och det gör jag ju. Får reda på att några hundra meter bort stod det en svartvit kalv på vägen, han erbjuder mig skjuts men jag avböjer.

Efter några hundra meter kommer jag fram till ett område med hagar där jag misstänker att hon kan vara och när jag kommer runt ett skogsparti står hon där. Men hon är skygg, går undan när jag försöker locka på henne och drar sig in i den täta granplanteringen mellan vägen och hagarna. Kan inget göra utan springer hem igen för att räkna djuren i hagen en gång till. Eftersom hon var ensam är det kanske bara hon som gått ut.

Det är 18 djur i hagen och tydligen har de blivit strämda under natten. Korna hade knäckt två stolpar och ett gäng hade tagit sig ut tidigt på morgonen. Förmodligen är det vildsvinen som varit framme.

Ägarnen, Stefan, var sedan ute och försökte locka fram henne, utan resultat. Han såg varken henne eller några spår. Hon höll sig undan inne i den täta skogen. I ett försök att locka fram henne flyttar vi alla djuren till hagen på andra sidan vägen i hopp om att hon ska höra dem.

Sent på kvällen kommer Stefan och hans pappa förbi. Jag har just varit ute och spårat med Asta. Han undrar (med glimten i ögat) vad de där vitingarna egentligen duger till?

– Kan de spåra?

– Javisst!

– Kan de spåra en ko?

– Nja, det har hon ingen erfarenhet av, dessutom har hon koskräck. Man jag kommer säkert att se på henne om hon kommer i närheten av kalven.

Vi beslutar oss för att göra ett försök. Jag tar med mig ett par nystekta köttbullar i fickan. Tar bilen en bit bort och får instruktioner av Stefan om var de sett spår. Jag upplyser om att hon med all säkerhet kommer att söka deras spår och inte kalvens, men att hon kanske kommer att markera kalvens närvaro om vi kommer nära.

Asta suger direkt tag i ett spår, jobbar fort och intensivt. Stefan som går bakom oss blir imponerad över hennes fart och säkerhet, påpekar att "Där gick ju farsan!" Det är sankt och vi tar oss över flera diken, hon jobbar intensivt i den täta planteringen. Jag stoppar henne vid ett tillfälle och tar tillbaka henne, inte för att hon tappat spåret men det är en djupt dike i kanten och sedan ängsmark och där ute står ingen kalv just nu. Asta tar ett nytt spår, nu stannar hon upp och nosar noga i marken vid ett par tillfällen.

Så stannar hon tvärt och stirrar rakt fram. Jag går fram och tittar. Framför oss, nere i en slänt ligger det något svartvitt, jag fattar att det är kalven men blir orolig att den är skadad eller död. Vänder mig om till Stefan och försöker viska att den ligger här. Just då kommer den på fötter och Stefan kan gå efter den. Asta blir överraskad när den reser sig och vi tar oss bort och ut ur skogen. Hon är lite påverkad men klipper snabbt en köttbulle.

Efter riklig belöning hemma ringer jag Stefan för att höra hur det gick sedan och blir varm i hjärtat av att höra hans svar.

– Jag går bakom henne och vi har 150 meter till de andra korna, jag ser dem nu. Ja, jag är så glad att jag nästan gråter! Nej, nu kommer vi till ett stenröse, måste ropa lite på henne. Ringer tillbaka!

Tänk vad skönt att vi kunde hjälpa till. Jag trodde kanske inte att det skulle gå. Men det gjorde det och det tog oss ca 15–20 minuter. Stefan och hans pappa hade letat i timmar och nästan gett upp hoppet om att få in henne i hagen den kvällen.

God Jul & Gott Nytt

År

Önskar

Kennel

White Ice Wolves

Speciellt till mina fantastiska valpköpare

*God Jul & Gott Nytt År
önskar Vita Herdens Akira med familj!*

**Barvestad's kennel
önskar God jul och Gott nytt år**

God Jul & Gott Nytt År
önskar Asta & Robin med flock

**GOD JUL OCH ETT
RIKTTIGT GOTT NYTT
HUNDÅR!**

önskar Vit Herdehundklubb

Vad gör du med din hund?

Oavsett om du tränar aktivt med hunden, leker, går promenader eller har hunden som arbetskollega är vi intresserade av att veta vad du gör tillsammans med din hund.

Därför har vi utformat en enkät som riktar sig till ALLA hundägare, oavsett vad man gör med sin hund och vad man använder den till.

Syftet med enkäten är att få input till hur Svenska Brukshundklubbens bruksprov används och hur de förhåller sig till andra träningsområden.

Enkäten finns här:

<http://sbk.nu/funktionar/klubb-organisation/forbund/nyheter/20131/12/vad-gor-du-och-din-hund/>

**RIP White wolfs Denja
2001-2013**

Fullt drag i rasmontern på Stockholm Hundmässan

Ännu en gång var klubben representerad med rasmonter på rasklubbstorget på Stockholm Hundmässan. Och fullt drag var det mest hela tiden. Många besökare trängdes i montern för att höra sig för om och få träffa vit herdehund.

Det känns som om allt fler människor känner till rasen, även om de kanske aldrig har träffat någon vit herdehund i verkliga livet. Många plockade till sig information om rasen och uppfödarlistorna gick som smör i solsken redan första dagen.

En lugn stund i montern med tid för fotografering. Maggan Nyström och Lisa Stenberg bemannade montern tillsammans med Spiro, Robin och Troja.
Foto: Annicka Barvestad

Den som bemannar montern behöver kunna en hel del om rasen så att man kan svara på de frågor som ställs. Man behöver såklart också vara på allerten och trevlig. Hundarna som är med måste dels vara trygga i denna miljö, tillsammans med andra hundar och sedan tycka att det är helt i sin ordning att låta sig klappas av både stora och små – ibland flera på en gång.

Stort tack till alla som hjälp till innan, under och efter mässan. Ni är alla guld värda som ställer upp. Jag hoppas att ni samtidigt tycker att det är roligt att träffa en väldig massa folk och få prata om vår underbara, mångsidiga ras. Att helt enkelt få nördas sig ett slag...

Klubbmärke

Vi har fått en laddning till så nu kan du återigen beställa VHKs broderad klubbmärke. Märket är ca 7 cm och kostar **20 kronor/styck**.

För beställning skicka pengar i tillsammans med ett **frankerat och adresserat kuvert** (din adress dit du vill att märket ska skickas) till:

Annicka Barvestad,
Vintervägen 56
194 64 Upplands Väsby

Har du frågor, kontakta Annicka på
annicka@vitherdehund.com

Valphänvisning

Klubbens valphänvisning hittar du på vår webbplats. Listan uppdateras efterhand nya valpkullar anmäls. De kullar som finns där uppfyller rasklubbens rekommendationer för val av avelsdjur. Mer information finns på:

www.vitherdehund.com/uppfodare/valphanvisning

Du kan också kontakta vår valpförmedlare:
Anne-Christine Stareborn
valp@vitherdehund.com

Följande gäller för valphänvisning genom Vit Herdehundklubb

Uppfödaren ska;

- följa och vara väl förtrogen med SKKs grundregler,
- vara medlem i VHK,
- vara väl insatt i och följa rasklubbens rekommendationer och hälsoprogram.

Föräldradjuren ska;

- ha genomgått mentalbeskrivning (MH),
- vara höftledsröntgade (HD) med godkänt resultat, dvs A eller B*,
- ha röntgade armbågar (ED) med resultatet utan anmärkning, 0*,
- vara utställda vid officiell utställning med minst 2:a pris i kvalitet (eller motsvarande)
- ha uppnått en ålder av 24 månader vid första parningstillfället.

**Dispens kan ges gällande HD (grad C) eller ED (grad 1) hos hund om denna är obesläktad med övrig population och anses kunna bidra till att bredda avelsbasen. Ansökan om dispens ska i god tid före parning vara klubben tillhanda.*

I övrigt gäller också, att;

- en enskild avelshund, hane/tik, ej lämna mer än 35 valpar under sin livstid.
- försöka bredda avelsbasen genom att ej para hundar som är närmare släkt är 6,25%, dvs kusinparning.

Registrering av valpar i SKK

För att få registrera en kull med vit herdehundvalpar i SKK krävs från och med 1 januari 2010 att föräldrarna har officiell höftledsstatus samt känd mental status. Känd mental status får alla hundar som har startat på ett MH och där föraren inte själv bryter beskrivningen. Bryter beskrivaren så har hunden känd mental status.

I enlighet med SKKs grundregler ska giltigt resultat av höftleder samt känd mental status föreligga före parning.

Hårmineralanalys ger viktig information om näringsbalansen i din hunds kropp

Grundförutsättningar för hälsa, både för oss och för våra djur, är att man får i sig rätt näring, lever i en sund miljö, har en social tillhörighet, tillräcklig mental stimulans, motion och vila. Sist men inte minst kärlek och omvårdnad.

De flesta av oss är ju måna om att våra hundar ska må bra och vi blir mer och mer medvetna som djurägare. Vi lägger ner allt mer pengar på hundfoder, kosttillskott, veterinärvård och mediciner. Ändå blir motsvarigheterna till våra människosjukdomar allt vanligare bland våra djur. Hur kan det komma sig? Allt fler forskare är överens om att näringsobalanser är den största och vanligaste orsaken till ohälsa.

Hundens kost är vad den konsumerar, men näring är vad kroppen behåller och tillgodogör sig. En hårmineralanalys är ett verktyg för att upptäcka eventuella brister eller överskott av näringsmineraler samt förekomst av giftiga tungmetaller.

Under tillväxtfasen påverkas håret av ämnesomsättningen, liksom av cirkulerande blod, lymfa och andra kroppsvätskor. När håret sedan växer och når ytan av huden, hårdnar det yttre lagret och kapslar in de ämnen som har ansamlats under tillväxtfasen. Denna process ger oss därmed med en bild av upptaget av näring och gifter som pågått under denna tidsperiod. Hårmineralanalysen är då ett ovärderligt verktyg för att påvisa eller utesluta en näringsobalans. Många tror att näringsbrister är problemet, men nästan lika ofta är problemet ett överskott av ett visst ämne.

Att fastställa nivåerna av näringsämnen i håret kräver en mycket avancerad metod, som om den utförs på ett korrekt sätt kan användas som ett hjälpmedel för att upptäcka mineralbrister, mineralöverskott och/eller biokemiska obalanser. Analysen ger en indikation på vad de långvariga effekterna av kost och påverkan av giftiga metaller kan orsaka.

Det är inte bara nivån på varje enskilt näringsämne som är viktigt utan hur det förhåller sig till andra ämnen. Alla ämnen påverkar andra genom samverkan eller motverkan. Ett överskott av ett ämne kan motverka upptaget av ett annat och på så vis orsaka en näringsobalans.

Lena Dybedahl driver företaget AnimAlt med mottagning i Bro, strax utanför Stockholm. Hit kan du vända dig för både hårmineralanalys och akupunktur. Lena är diplomerad terapeut för hårmineralanalys, diplomerad hundakupunktör och diplomerad djurhomeopat. Håranalyserna sker i samarbete med det världsledande laboratoriet Trace Elements Inc. i USA.

www.animalt.se

Kan man inte bara lita på att hunden får i sig allt via fodret?

Man skulle ju önska att det vore så enkelt, men dessvärre är det inte det. Om man bortser från det faktum att kvalitén på hundfoder varierar kraftigt, det är en diskussion som inte behöver tas i det här sammanhanget, så är varje hund en unik individ. Det innebär att de är olika på både utsidan och insidan. Det finns många faktorer som bidrar till olika näringsbehov. Några exempel kan vara miljön vi lever i, medicinering, aktivitet, stress, vaccinering och nedärvda faktorer.

Kan jag inte bara ge ett multivitaminpreparat?

Inte heller det är så enkelt. Som exempel kan nämnas zink som är ett livsviktigt mineral. Ett godtyckligt intag av zink kan orsaka ett överskott som i sin tur motverkar upptaget av D-vitamin. För lite D-vitamin orsakar ett försämrat upptag av kalcium, med kanske en kalciumbrist som följd. För mycket C-vitamin kan orsaka brist på koppar och därmed ett överskott av järn o.s.v.

Det är inte bara fysiska problem som uppstår pga. av näringsobalans. Hjärnan är precis lika beroende av rätt näring som resten av kroppen, därmed kan beteendeproblematik också ha med näring att göra. Ett överskott på koppar kan t.ex. ge inlärningssvårigheter och hormonella problem som skendräktighet. Överskott av järn kan bidra till en aggressiv och dominerande attityd.

Hårmineralanalys kan alltså vara ett mycket bra verktyg för att förebygga ohälsa. Om du vill göra en hårmineralanalys på dig eller din hund är det viktigt att du vänder dig till en certifierad terapeut som anlitar ett tillförlitligt laboratorium som utför själva analysen. Själva testen är enkel och gör inte ont på hunden. Det är bara lite päls som ska klippas och skickas i ett speciellt kuvert till laboratoriet. Terapeuten hjälper dig sedan att tolka analysresultatet och ger rekommendationer.

Akupunktur kan vara en effektiv hjälp vid smärtproblematik och spänningstillstånd.

Många har ju själva provat på akupunktur, eller känner någon som har gjort det. Inte lika många vet om att även hundar kan få hjälp av en akupunktör. Principen är densamma och skillnaden mellan behandling av människa och hund är mycket mindre än man tror. Det gör inte ont, och de flesta hundar har inga problem att koppla av under behandlingen. Många somnar till och med.

Inom den traditionella kinesiska medicinen används akupunktur för många olika sjukdomstillstånd, men vanligast är nog för att behandla smärta i någon form. Det är viktigt att man först konsulterar en veterinär om man misstänker att hunden har ont.

Akupunktur kan också användas i förebyggande syfte, t.ex. om hunden tränar hårt, har dåliga höfter/armbågar eller om man vill stärka immunförsvaret. Var noga med att välja en diplomerad akupunktör med dokumenterad utbildning på just hund.

Nya grundregler från årsskiftet

Den första januari 2014 börjar Svenska Kennelklubbens nya grundregler att gälla. Här kan du läsa om några av ändringarna som finns med i det uppdaterade regelverket.

Svenska Kennelklubben ställer högre krav på en övre åldersgräns för parning av tikar. Från och med årsskiftet får ingen tik, oavsett ras, paras efter det att hon fyllt tio år. Precis som förut är den nedre gränsen 18 månader, vilket numera står tydligt utskrivet i våra grundregler.

I avsnittet om avelsetik lyfter Svenska Kennelklubben fram hanhundsägares ansvar för avel. I en nyskriven paragraf betonas vikten av att ägarna alltid ska lämna sanningensliga och fullständiga uppgifter om sin hund. Syftet är att påminna om att handhundsägare har lika stort ansvar som ägare till tikar när det gäller avel.

Sedan tidigare är det sagt att max sex valpkullar får tas efter en hanhund som är placerad hos fodervärd. Nu är begränsningen, som stått i fodervärdsavtalet sedan 2012, även fastställd i grundregelverket. Avtalet gäller som längst tills den dag hanhunden fyllt sju år.

Du kan läsa mer om de nya reglerna i senaste numret av vår uppfödartidning Hundsport Special. Länken till den aktuella artiklen (pdf) finner du nedan.

Läs mer

– Artikel av Åsa Lindholm i Hundsport Special 4/2013

www.skk.se/PageFiles/22735/HSS-4-2013-grundreglerna-webb.pdf

– Svenska Kennelklubbens grundregler – på den här sidan hittar du både den nya och den nu gällande versionen.

www.skk.se/om-skk/regler-policies-och-lagar/skks-grundregler/

Se till att ni syns!

